

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıda yer alan soruların Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat BİLGİN tarafından yanıtlanması için gereğini saygılarımla arz ederim.

Ünal DEMİRTAŞ

Zonguldak Milletvekili

Sağlık hizmetleri, her toplum için son derece önem taşıyan vazgeçilmez temel ihtiyaçlardan biridir. Bu temel ihtiyaç, hükümetlerin oluşturduğu sağlık politikaları doğrultusunda, sağlık çalışanları tarafından yürütülmektedir. Ülkemizde, sağlık çalışanları içindeki en büyük kesimi ise hemşireler oluşturmaktadır.

Ülkemizde, 165 bin 340'ı Sağlık Bakanlığı'nda, 36 bin 936'sı üniversite hastanelerinde, 39 bin 337'si özel sağlık kurumlarında olmak üzere toplam; 241 bin 613 hemşire çalışmaktadır. Yaklaşık 100 bin hemşire de atama beklemektedir. Yani bugün ülkemizde 341 bin 613 hemşire bulunmaktadır.

Ülkemizde kişi başına düşen hemşire sayılarına bakıldığında; Türkiye'de her 1.000 kişi başına 2,4 hemşire düşmektedir. Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü'nün (OECD) 2017 yılı verilerine göre 36 OECD ülkesinde ortalama, 1.000 kişi başına düşen hemşire sayısı 8,8, yani yaklaşık olarak Türkiye'nin 4 katıdır. 1000 kişi başına düşen hemşire sayısı Almanya'da 12.9, Fransa'da 10.5, İtalya'da 5.8, Yunanistan'da ise 3.3'tür. OECD tarafından yapılan açıklamada, üye olmayan bazı ülkelerin de dahil edildiği 44 ülke içinde, kişi başına düşen hemşire sayısı bakımından Türkiye, maalesef 39'uncu sırada yer almaktadır.

Ülkemizde sağlık sistemi, Ak Parti iktidarı'nın, 20 yıldır uyguladığı yanlış sağlık politikaları nedeniyle sorunlar yumağı haline gelmiştir. Üstelik Covid-19 süreci ile bu sorunlar çok daha fazla artarak devam etmiş ve derinleşmiştir. Bugün, sağlık sektöründe çalışan, hasta bakıcısından başhekimine, sağlık teknikerinden doktoruna kadar tüm sağlık çalışanlarının çözülmeyi bekleyen çok önemli sorunları vardır. Ancak tedavi ve rehabilitasyon ile koruyucu sağlık hizmetleri açısından kilit bir görevi üstlenmiş olan hemşireler, sağlık çalışanları arasında, büyük mağduriyetler yaşayan önemli bir kesimini oluşturmaktadır. Büyük bir çoğunluğu kadınlardan oluşan hemşireler, düşük ücretler karşılığında, çok uzun saatler boyunca, şiddet ve mobbing riski altında, fedakarca çalışmaktadırlar.

Ak Parti iktidarları tarafından, yıllardır hemşirelerin mali ve özlük haklarının iyileştirilmesi konusunda verilen sözler tutulmamış, 3 bin 600 ek göstergeleri verilmemiş, uzun saatler boyunca devam eden, güvencesiz çalışma koşullarına ilişkin herhangi bir düzenleme yapılmamış, sendikal hak ve özgürlükleri kısıtlanmış, kreş, servis gibi ihtiyaçlarını giderilmemiş, daha nitelikli bir şekilde hizmet verebilmelerine olanak sağlayacak uygun dinlenme alanları oluşturulmamıştır. Özellikle Covid-19

salgın sürecinde, değer ve önemleri çok daha fazla ortaya çıkan ve “hakları ödenmez” denip, gerçekten de “hakları ödenmeyen” hemşirelere, bu fedakarca çalışmalarının karşılığı maddi ve manevi olarak ödenmemiştir. Bugün gelinen noktada, ülkemizde hemşireler, ağır çalışma koşulları altında ezilmekte, kronikleşen ve derinleşen sorunları nedeniyle çareyi yurtdışına gitmekte bulmaktadır.

Hemşireler, bu kadar ağır koşullarda çalışmalarına rağmen, Covid-19 pandemisinin ilk gününden itibaren diğer sağlık çalışanları gibi salgınla mücadelede en ön safta yer almış, toplum sağlığı için fedakarca mücadele etmişlerdir. Uzun saatler boyunca, Covid-19’a yakalanan hastalar ile yakın temas içinde bulunmuşlar, toplumun diğer kesimlerine göre çok daha yüksek oranda enfekte olma riskini göğüslemişlerdir. Çocuklarından, ailelerinden, sevdiklerinden günlerce uzakta kalmışlardır. Türk Hemşireler Derneği tarafından yapılan araştırmaya katılan hemşirelerin %66,6’sı pandemi süresince kendilerine ayrılan dinlenme ortamının, havalandırma ve sosyal mesafeyi koruma açısından uygun olmadığını, %16,1’i ise kendilerine dinlenme ortamı ayrılmadığını söylemiştir. Hemşirelerin bu zor koşullar altında verdikleri mücadelenin karşılığı ekonomik olarak da, manevi olarak verilememiştir. Bu süreçte çok sayıda hemşire Covid-19 nedeniyle hayatını kaybetmiştir. Ancak Covid-19’a mesleğini yaparken yakalanan ve bu nedenle hayatını kaybeden hemşireler için de Covid-19, şartsız ve koşulsuz olarak meslek hastalığı kabul edilmemiştir. Geride kalan acılı ailelerden “illiyet bağı”nı ispat etmeleri istenmiştir. Pandeminin en yoğun dönemlerinden neredeyse dinlenmeden çalışan hemşireler, maalesef yaşadıkları sorunlarla baş başa bırakılmıştır.

Bu çerçevede;

- 1)Önergenin cevaplandığı tarihe kadar mesleğini yaparken Covid-19’a yakalanarak bu nedenle vefat eden kaç hemşirenin yakını tarafından, Covid-19’un meslek hastalığı sayılması için Sosyal Güvenlik Kurumu Sağlık Kurulu’na başvuruda bulunulmuştur?
- 2)Bu başvurulardan kaç tanesi kabul edilmiş, kaç tanesi hangi gerekçe ile reddedilmiştir?
- 3) Önergenin cevaplandığı tarihe kadar mesleğini yaparken Covid-19’a yakalanarak bu nedenle malul kalan kaç hemşire tarafından, Covid-19’un meslek hastalığı sayılması için başvuruda bulunulmuştur?
- 4)Bu başvurulardan kaç tanesi kabul edilmiş, kaç tanesi hangi gerekçe ile reddedilmiştir?